

ปรัชญาที่ลึกล้ำของบาปและบุญ

วันนี้ บัพดาตากำลังเตือนลูก ๆ ทุกคนถึงการฝึกฝนพิเศษ: ลูกสามารถที่จะไปอยู่เหนือโลกที่มีเสียงนี้และกลายเป็นผู้ที่อยู่ในโลกที่เหนือเสียงนี้ในหนึ่งวินาทีหรือไม่? เท่าที่ลูกมีการฝึกฝนในการเข้ามาในเสียง ของการฟัง และการดูดซับเสียง ลูกจะมีการฝึกฝนที่อยู่เหนือเสียงอย่างมั่นคงและได้รับการบรรลุผลทั้งหมดในระดับเดียวกันหรือไม่? เช่นเดียวกับที่ลูกได้สัมผัสกับความบันเทิงและความสุขผ่านเสียง ลูกได้สัมผัสประสบการณ์กับตนเองว่าเป็นตัวของความสุขที่ไม่สูญสลายและมีสภาพที่ร่าเริงแจ่มใสและมีความสุขสนุกสนานในขณะที่อยู่ในสภาพที่อยู่เหนือหรือไม่? พร้อมกับการอยู่อย่างเงียบสงบ ลูกมีประสบการณ์กับสภาพของความเงียบสงบอย่างที่สุดเท่ากับที่ลูกมีประสบการณ์กับสภาพที่สดชื่นแจ่มใสและสนุกสนานอย่างที่สุดหรือไม่? ทันทีที่ลูกเปิดสำนึกรู้ของลูก ลูกสามารถที่จะสร้างความมั่นคงในสภาพนั้นหรือไม่? ลูกได้ยอมรับของขวัญของลึฟทางจิตนี้หรือไม่? ลูกมีความพร้อมเสมอหรือไม่? กองทัพทางจิตมีความพร้อมได้มากขนาดนั้นหรือไม่? ที่ในวินาทีที่ลูกได้รับสัญญาณ ลูกสามารถที่จะมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอหรือไม่? หรือเวลาของลูกจะผ่านไปกับการเพียงแค่อ้อมกลับมามั่นคงในสภาพนั้นหรือไม่? ตอนนี้เวลาเช่นนั้นกำลังจะมาเมื่อการฝึกฝนที่ผิดพลาดของผู้อื่นมากมายจะถูกเปิดเผยโดยอัตโนมัติต่อหน้าผู้ที่มีการฝึกฝนที่แท้จริงเช่นนั้น ลูกจะไม่ต้องบอกผู้อื่นว่าการฝึกฝนของพวกเขาเป็นสิ่งที่ผิด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกเปิดเผยโดยอัตโนมัติผ่านบรรยากาศและกระแสจิตที่สร้างขึ้นโดยการฝึกฝนที่แท้จริง การชุมนุมเช่นนั้นพร้อมหรือยัง?

ขณะนี้ตามเวลาผู้คนมากมายจะมาตรวจสอบลูก ลูกบราห์มินได้มีการทำลายผู้อื่นโดยรวมให้มาและดูว่าลูกทุกคนอยู่ในการจดจ่อระลึกถึงผู้เดียวอย่างไรและลูกทุกคนโดยรวมทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมออย่างไร ดังนั้นชุมนุมบราห์มินจะถูกตรวจสอบสิ่งนี้ไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่ที่จะทำสิ่งนี้เป็นรายบุคคล แต่ลูกทุกคนเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกด้วยกัน และเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลก ผู้คนมากมายจะมาตรวจสอบว่ากลุ่มผู้ให้คุณประโยชน์โลกนี้ได้รับใช้โลกผ่านทัศนคติ กระแสจิต และการจดจำระลึกถึงของพวกเขาผ่านรูปของพลังนี้อย่างไร วิทยาศาสตร์ในวันนี้จะประกาศเกียรติคุณของพลังของความเงียบ พลังที่กระจายผ่านพลังของโยคะ, ขอบเขตที่พวกเขากระจาย วิธีที่ใช้สำหรับสิ่งนี้ และความเร็วของสิ่งนี้ - ทั้งหมดนี้จะได้รับการเปิดเผย ชุมชนเช่นนั้นพร้อมหรือยัง? ขณะนี้ตามเวลาปล่อยเรื่องที่ไร้สาระและกลายเป็นตัวของพลัง กลายเป็นผู้รับใช้โลกเช่นนั้นและอยู่อย่างมีสำนึกถึงหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือ ลูกประสบกับความอ่อนแอและการขึ้นลงในความพยายามเมื่อลูกเผชิญกับงานที่สูงส่งเช่นนั้นได้อย่างไร? ลูกประสบกับความอ่อนแอที่อยู่เบื้องหน้างานที่ไม่มีความขัดแย้งเช่นนั้นหรือไม่? ลูกชอบพวกเขาหรือไม่? หรือลูกละอายใจกับตนเอง? สิ่งที่ลูกทำลายและสิ่งที่ลูกทำจริงในทางปฏิบัติควรจะเป็นเหมือนกัน หากมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่ลูกทำลายและสิ่งที่ลูกทำในทางปฏิบัติแล้วแทนที่ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้รับใช้ สมญาอะไรที่ลูกจะได้รับ? ดวงวิญญาณที่ทำเช่นนั้นกลายเป็นเครื่องมือในการกีดกันดวงวิญญาณอื่นมากมาย แทนที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญพวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณที่มีภาระ ดังนั้นเข้าใจปรัชญาที่ลึกล้ำของบาปและบุญ บาปตัดสินที่ลูกจากโชคที่สูงส่งของลูก บาปกระทำผ่านความคิดได้ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับผลทันทีของบาปใดก็ตามที่ลูกทำในความคิด ความอ่อนแอใดก็ตามในรูปของกิเลสที่ลูกมี และแม้กระทั่งในความคิดคือการสะสมในบัญชีบาปของลูกแน่นอน หากลูกมีทัศนคติต่อดวงวิญญาณอื่นที่ได้รับอิทธิพลจากกิเลสแม้กระทั่งในความคิดแล้วสิ่งนั้นก็เป็บบาปอย่างใหญ่หลวงด้วยเช่นกัน คำพูดใดที่ไร้สาระต่อดวงวิญญาณใดได้มีการสะสมไว้ในบัญชีของบาปด้วยเช่นกัน ในทำนองเดียวกันในการกระทำถ้าแทนที่จะมีความปรารถนาดีในความสัมพันธ์และสายใยของลูก ลูกกลับมีความรู้สึกอื่นๆ แล้วสิ่งนั้นก็สะสมอยู่ในบัญชีบาปของลูกด้วยเช่นกัน เพราะสิ่งนี้เป็นรูปแบบของการก่อให้เกิดความทุกข์กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ความปรารถนาดีเพิ่มบัญชีบุญของลูก ความรู้สึกที่เสีย ความรู้สึกของความไม่ชอบหรือความอิจฉาเพิ่มบัญชีบาปของลูก ดังนั้นเมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ความศรัทธาและความซาบซึ้งนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ลูกต้องไม่ปะปนความซาบซึ้งของลูก (นาซา) กับความอิจฉา (อิจจา) หลังจากที่เป็นของพ่อการบรรลุผลของลูกนับไม่ถ้วน แต่พร้อมกับการเป็นดวงวิญญาณบุญของลูก ภาระของบาปของลูกกลายเป็นหนึ่งร้อยเท่า ดังนั้นอย่าได้กลับมาประมาทไม่ระมัดระวัง! อย่าได้คิดว่าเมื่อลูกได้รู้จักพ่อและมรดกของลูก ที่เมื่อลูกเรียกตัวเองว่าบราห์มาภุมารหรือภุมารี ไม่มีอะไรเลยนอกจากบุญ และบาปทั้งหมดนั้นได้จบสิ้น ที่ลูกได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม! จงใส่ใจกับระเบียบวินัยของชีวิตบราห์มินด้วยเช่นกัน ให้มารายาตา (กฎเกณฑ์ระเบียบวินัย) อยู่เบื้องหน้าของลูกอย่างสม่ำเสมอ เก็บความรู้ของทั้งบาปและบุญไว้ในสติปัญญาของลูก ตรวจสอบว่าในขณะที่ลูกถูกเรียกว่าดวงวิญญาณบุญลูกไม่ได้กระทำบาปใดๆ ผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ตรวจสอบในบัญชีที่ลูกได้สะสมบางสิ่งบางอย่าง ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ประณามชื่อเสียงของพ่อหรือความรู้ของพ่อผ่านประเภทของพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องใดๆ แม้ว่าพ่อจะมีบัญชีของแต่ละคนอย่างชัดเจน เวลาที่ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้อย่างชัดเจนมากเบื้องหน้าของตัวเอง อย่าได้เพียงแค่อะไรกับตัวเองและหลอกตัวเองในลักษณะนี้โดยคิดว่า "ถึงอย่างไรเรื่องนี้ก็เกิดขึ้นตลอดเวลาอยู่แล้ว ทุกคนมีความอ่อนแอนี้". แม้ว่า

ผู้อื่นอาจมีความอ่อนแอแม้มีความปรารถนาดีต่อพวกเขา ลูกจะต้องอยู่อย่างปลอดภัยจากสิ่งนี้ และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้รับใช้โลก และแล้วเมื่อนั้นลูกทุกคนจะสามารถร่วมกันให้ประสบการณ์กับผู้อื่นได้ ที่ลูกทุกคนกำลังทำตามทิศทางเดียวกันและมีสภาพที่สม่ำเสมอ ถ้าแม้กระทั่งเวลานี้ลูกยังคงเฝ้าแต่สะสมในบัญญัติบาปของลูก แล้วลูกจะชำระสะสางบัญญัตินั้นเมื่อไร? ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ดวงวิญญาณอื่นเป็นดวงวิญญาณบุญได้อย่างไร? ดังนั้นจงหยุดการสะสมในบัญญัติบาปของลูกแม้กระทั่งโดยความไม่ระมัดระวัง ประกาศสิทธิในพรของการเป็นดวงวิญญาณบุญอย่างสม่ำเสมอ ผู้คนที่ไม่มีความรู้ใช้สโลแกนว่า: ไม่ฟังสิ่งที่ชั่วร้าย ไม่เห็นความชั่วร้าย ไม่คิดสิ่งที่ชั่วร้าย! เวลานี้พอพูดว่า: ไม่ฟังสิ่งที่ไร้สาระ! ไม่พูดในสิ่งที่ไร้สาระ! ไม่คิดในสิ่งที่ไร้สาระ! มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในความคิดของลูกอยู่เสมอ พูดคำที่เป็นสิริมงคล เมื่อลูกได้ยินเสียงอะไรที่ไร้สาระ ทำสิ่งนั้นด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์ นักวิทยาศาสตร์ใช้เครื่องมือที่จะเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ดีเป็นสิ่งที่ได้โดยการเปลี่ยนรูปของสิ่งนั้น ดังนั้นเนื่องจากลูกเป็นผู้ที่มีความคิดในเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอสำหรับผู้อื่น แล้วลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแรงจูงใจในคำพูดของผู้อื่นหรือ? ให้ความรู้สึกและแรงจูงใจของลูกมีความสูงส่งอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญอย่างสม่ำเสมอ การเปลี่ยนแปลงตนเองหมายถึงการเปลี่ยนแปลงผู้อื่นอีกมากมาย ในสิ่งนี้ลูกควรจะต้องคิดว่า "ฉันก่อน" มีความยินดีอย่างยิ่งในการตายขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ สิ่งนี้เรียกว่าการสละวางอันยิ่งใหญ่ อย่าได้หวาดกลัว ตายอย่างมีความสุข การตายนี้คือการมีชีวิตอยู่ที่แท้จริง นี่คือการให้ทานที่แท้จริงของชีวิต

สัญญาแรกของลูกคืออะไร? ลูกสัญญาว่าจะเป็นของพ่อและไม่มีใครอื่น นั่นคือลูกได้สัญญาที่จะตาย สิ่งนี้เรียกว่าการตาย แต่สิ่งนี้อันที่จริงหมายถึงการบรรลุซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกพบว่ามันยากที่จะปฏิบัติตามสัญญานี้หรือไม่? เป็นสิ่งที่ง่าย มันเป็นเพียงที่ลูกไม่รู้วิธีที่จะเปลี่ยนแปลง ลูกไม่รู้วิธีที่จะเปลี่ยนแรงจูงใจและความรู้สึกของลูก เมื่อลูกพูดว่า "ว้าว, ละคร! ว้าว" สิ่งทั้งหมดนี้คืออะไร? "ว้าว! ว้าว" นำไปใช้กับทุกสถานการณ์ จบสิ้นการร้องไห้ (ให้, ให้) ของความทุกข์ ทั้งหมด และแทนที่ด้วย "ว้าว! ว้าว !. ว้าวบา! ว้าวละคร! "และว้าวบาทของฉัน" รักษาสำนึกนี้ไว้และโลกจะพูดว่า "ว้าว! ว้าว!" สิ่งนี้เป็นเพียงเมื่อลูกสัมผัสของพ่อลูกจึงพบว่าเป็นสิ่งที่ยาก เมื่อลูกทำให้พ่อเป็นมิตรของลูก ลูกสามารถที่จะทำให้สิ่งที่ยากกลายเป็นสิ่งที่ง่าย โดยการอยู่โดยลำพังลูกจะประสบกับภาระ ดังนั้นให้ทาน เป็นมิตรของลูกและทำให้สิ่งที่ยากกลายเป็นสิ่งที่ง่ายตาย อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือเช่นนั้นที่เปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง ถึงผู้ที่สะสมในบัญญัติบุญในทุกความคิดและในทุกวินาที ถึงผู้ที่ทำให้โลกมีพลังผ่านพลังของตนเอง ถึงดวงวิญญาณบุญที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอที่ยิ่งใหญ่ บัพตาดา รัก ระลึกถึง และ นมัสเต

บัพตาดาพบกลุ่ม:

1. ลูกจดจำมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกได้รับจากพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? มนตรานี้เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! ผ่านมนตรานี้ลูกสามารถที่จะอยู่เหนือความทุกข์ทั้งหมดและกลับมาติดเทียมกับพ่อ มหาสมุทรแห่งความสุข เมื่อใดก็ตามที่ลูกพบกับความทุกข์ประเภทใด ทันทิที่ลูกใช้มนตรานี้ความทุกข์โสภณทั้งหมดของลูกจะมาถึงจุดสิ้นสุด ไม่มีคลื่นของความทุกข์ในเวลานี้สามารถมาหาลูกได้ ลูกไม่ควรจะสัมผัสกับความทุกข์แม้แต่น้อยแม้กระทั่งในความฝันของลูก ไม่ว่าร่างกายของลูกจะไม่สบายหรือลูกมีปัญหาเรื่องเงินหรือเรื่องอื่นๆที่เกิดขึ้น ลูกไม่ควรสัมผัสกับคลื่นของความทุกข์ภายในใดๆเลย คลื่นของความทุกข์อาจจะมา แต่มันก็จะผ่านลูกไป ลูกเคยอาบน้ำในมหาสมุทรหรือไม่? เมื่อคลื่นมาที่ลูกก็จะกระโดดให้เหนือคลื่นนั้น เมื่อลูกรู้วิธีลูกก็สามารถสัมผัสกับความสุขของการอาบในมหาสมุทร แต่ถ้าลูกไม่รู้วิธีลูกก็อาจจะจมน้ำ ดังนั้นลูกรู้วิธีที่จะเคลื่อนไปพร้อมกับคลื่นหรือไม่ หรือว่าลูกจมน้ำ? ลูกของมหาสมุทรไม่สามารถจมน้ำได้ ข้ามคลื่นราวกับว่าลูกกำลังเล่นเกม วันแห่งความทุกข์ของลูกเวลานี้จบสิ้นลงแล้ว

2 กล่าวคำอำลาด้วยพรของการเป็นผู้มีชัยชนะ

ลูกได้รับพรของการเป็นผู้มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอจากบัพตาดาแล้วใช่หรือไม่? เมื่อลูกถือกำเนิดมาทางจิตวิญญาณ พ่อได้ให้พรแก่ลูกของการเป็นผู้มีชัยชนะอย่างเป็นของขวัญวันเกิดของลูก เมื่อลูกจดจำพรนี้มายาจะอำลาแก่ลูก มายาจะกลับมาหมดสติและไม่สามารถที่จะต่อต้านขัดขวางลูกได้ เกะจะทำอะไรเมื่ออยู่เบื้องหน้าสิ่งใด? ทันทิที่มันเห็นสิ่งใดมันก็จะกลับมาหมดสติ เมื่อลูกมีพรนี้ในสำนึกของลูกมายาจะไม่สามารถที่จะต่อต้านขัดขวางลูกได้ อาณาจักรของมายาเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง สิ่งนี้เป็นเหมือนกับใครบางคนที่ถูกทำให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความแรง ในทำนองเดียวกันในขณะที่มีลมหายใจเหลืออยู่เล็กน้อย มายาก็แสดงความแรงของเธอเอง มายาไม่ได้มีพลัง ลูกทุกคนเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ มายาที่ไร้พลังจะสามารถทำอะไรได้ต่อเบื้องหน้านายผู้ทรงพลังอำนาจเช่นนั้น? เช่นเดียวกับที่ลูกได้บอกเมื่อวงจรที่แล้วว่าพวกเขาทั้งหมดตายแล้ว ดังนั้นมายาก็ตายแล้วเช่นกัน เธอไม่ได้มีชีวิตอยู่ ดังนั้นจึงเป็นเพียงแต่ชื่อที่ลูกบอกว่าจะกลับมามีชีวิต

3 อยู่เหนือการดึงดูดทั้งหมดด้วยความซาบซึ้งของการเป็นผู้มีชัยชนะ

ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นกองทัพซัคติและพันดาฟผู้ถืออาวุธทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? กองทัพและนักรบจะจดจำอะไรอย่างสม่ำเสมอ? ชัยชนะ ลูกมีประสบการณ์ว่าองค์แห่งชัยชนะยกอยู่บนหน้าผากของลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีการยกองค์แห่งชัยชนะอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? อนุสรณ์ของเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่อยู่รอบคอของพ่อในรูปของลูกประจำเป็นที่กราบไหว้บูชามาจนถึงวันนี้ แต่ละคนแน่นอนควรจะมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งของการเป็นส่วนหนึ่งของพวงมาลัยรอบคอของบาบา สิ่งขับเคลื่อนของชัยชนะคือมีความร่าเริงแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ลูกควรจะอยู่เหนือประเภทของการดึงดูดใด ๆ ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นมีใครที่น่าดึงดูดมากกว่าพ่อหรือไม่? ดังนั้นผู้ใดเป็นผู้ที่สวยงามมากที่สุด? นั่นคือชีพบาบาใช่หรือไม่? ดังนั้นจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ อยู่ในการดึงดูดนี้อย่างสม่ำเสมอ และจะไม่มีใครสามารถดึงดูดลูกไปกับสิ่งอื่น ๆ ได้ ลูกจะรับโชคของอาณาจักรในวันนี้ไหมถ้ามีใครมาให้กับลูก? (ไม่) เพราะเหตุใด? เพราะที่นั่งของประธานาธิบดีในวันนี้เป็นที่นั่งของชาวทนาม จะมีใครปล่อยบัลลังก์และมงกุฎไปและประกาศสิทธิในที่นั่งของทนามไหม? วันนี้ลูกจะมีที่นั่ง แต่พรุ่งนี้จะไม่ รักษาความซาบซึ้งไว้อย่างสม่ำเสมอที่ไม่มีใครได้รับในสิ่งที่ลูกได้รับ ประธานาธิบดีจะสามารถมาสวรรค์ได้ไหมถ้าเขาต้องการที่จะมา? ถ้าเขาไม่ได้เป็นของพ่อเขาไม่สามารถมาถึงสวรรค์ได้ เขาจะอยู่ที่นี้และลูกจะไปสวรรค์ มีความซาบซึ้งและความสุขอยู่เสมอที่ลูกนั้นเป็นลูกของนายของโลกลูกมีติดลักแห่งโชคอยู่เสมออันเป็นสัญลักษณ์ของการแต่งงานของลูก และดังนั้นลูกได้แต่งงานแล้วชั่ววินาทีเดียว

4 ใบหน้าที่มีความสุขของลูกคือป้ายเคลื่อนที่ที่มีชีวิตที่ดึงดูด

ผู้ที่มีโชคคิดคงอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่งเจริญรุ่งเรืองอย่างสม่ำเสมอ ใครก็ตามที่มองดูลูกและเห็นสมบัติที่มีค่าของความสุขของลูกควรจะดึงดูดมาที่สมบัติที่มีค่าของลูก โดยทั่วไปแม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของพวกเขา ทุกคนจะดึงดูดไปยังสิ่งที่ล้ำค่าโดยอัตโนมัติ ดังนั้นทุกคนจะถูกดึงดูดโดยอัตโนมัติโดยผู้ที่มีสมบัติที่มีค่าของความสุข ใบหน้าที่มีความสุขของลูกเป็นป้ายเคลื่อนที่ที่มีชีวิตที่ดึงดูดทุกคน ทุกที่ที่ลูกไปใบหน้าของลูกจะให้การแนะนำของพ่อ เมื่อพวกเขาเห็นใบหน้าของลูกมีความสุขพวกเขาแน่นอนจะจดจำผู้เดียวที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น หากป้ายเดียวสามารถที่จะให้คำแนะนำกับผู้คนมากมาย ลองนึกภาพดูซิว่าลูกที่เป็นป้ายที่มีชีวิตจะช่วยให้สารนี้แก่ผู้คนมากมายเพียงใด? ถ้าป้ายมากมายมีความพร้อมที่จะดึงดูดผู้อื่นแล้ว ลูกจะต้องทำพื้นที่ให้มากขึ้น

5 เครื่องประดับที่สูงส่งที่สุดของบัฟฟาโลคือเพชรพลอยแห่งความพอใจ

ผู้ที่เป็นเพชรพลอยของความพอใจเป็นเครื่องประดับที่สูงส่งที่สุดของพ่อ ผู้ที่มีความพอใจอย่างสม่ำเสมอเป็นเพชรพลอยของความพอใจ เมื่อหน้าผากของลูกเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอด้วยประกายของความพอใจ ลูกสามารถกลายเป็นเทวรูปที่มีชีวิตในรูปปฏิบัติ ลูกสัมผัสกับโชคแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องประดับที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? ตลอดดวงจรมิมีใครสามารถมีโชคเช่นนั้น ผู้ที่มีโชคอย่างสม่ำเสมอจะร่ำรำในความทุกข์ ลูกควรจะมีความสุขมากกว่าบัฟฟาโลเมื่อผู้ที่กำลังร่ำรอนแสวงหาจุดหมายปลายทางของพวกเขา และเมื่อผู้ที่มีความกระหายน้ำได้รับการดับความกระหาย พวกเขาจะร่ำรำอย่างมีความสุข รักษาความสุขเช่นนั้นไว้ ที่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขใด ๆ เมื่อมองเห็นลูกจะกลับมามีความสุขด้วยเช่นกัน ความทุกข์ของพวกเขาจะจบสิ้น

6 การกระทำพิเศษของดวงวิญญาณพิเศษ คือ การให้ความสนใจกับทุกการกระทำของพวกเขา

"ไม่ว่าฉันกระทำการใด ผู้อื่นเห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน" การให้ความสนใจกับทุกการกระทำเป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณพิเศษ ทุกการกระทำของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ทุกคนที่เห็นลูกจะพูดว่า "ขออีกครั้ง!" ในละครที่นักแสดงเอกจะต้องใส่ใจเป็นอย่างมากกับตนเอง เขาจะใช้ทุกอย่างก้าวหลังจากที่ได้พิจารณาอย่างรอบคอบเพราะสายตาของทุกคนอยู่ที่นักแสดงเอก ดังนั้นจงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปด้วยความใส่ใจอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและบรรลุชัยชนะเหนือพลังของมายาด้วยพลังของโยคะของลูก พลังของความรู้และพลังของโยคะเป็นพลังที่สูงส่งที่สุด เช่นเดียวกับที่พลังทางวิทยาศาสตร์สามารถที่จะได้ชัยชนะเหนือความมืดและนำมาซึ่งความสว่าง ในทำนองเดียวกันพลังของโยคะทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือมายาและทำให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะ พลังของโยคะนั้นสูงส่งมากที่พลังของมายาไม่มีอะไรเลยเมื่ออยู่เบื้องหน้า ดวงวิญญาณที่มีพลังของโยคะไม่สามารถจะพ่ายแพ้ต่อมายาแม้กระทั่งในความฝันของพวกเขา ไม่สามารถมีความอ่อนแอใด ๆ แม้กระทั่งในความฝันของลูก ให้มีติดลักของชัยชนะเช่นนั้นแต่อยู่บนหน้าผากของลูก

คติพจน์: เพื่อที่จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง เปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้เป็นสิ่งที่มีพลัง

*** โอมซานติ ***